

Bryssel den 6.5.2013
SWD(2013) 166 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftning och av bestämmelser om djurhälsa, djurskydd, växtskydd, växtförökningsmaterial och växtskyddsmedel samt om ändring av förordningarna (EG) nr 999/2001, (EG) nr 1829/2003, (EG) nr 1831/2003, (EG) nr 1/2005, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 834/2007, (EG) nr 1099/2009, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, [...] /2013 [*Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material*] och av direktiven 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG, 2008/120/EG och 2009/128/EG (förordningen om offentlig kontroll)

{ COM(2013) 265 final }

{ SWD(2013) 167 final }

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftning och av bestämmelser om djurhälsa, djurskydd, växtskydd, växtförökningsmaterial och växtskyddsmedel samt om ändring av förordningarna (EG) nr 999/2001, (EG) nr 1829/2003, (EG) nr 1831/2003, (EG) nr 1/2005, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 834/2007, (EG) nr 1099/2009, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, [...] /2013 [*Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material*] och av direktiven 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG, 2008/120/EG och 2009/128/EG (förordningen om offentlig kontroll)

1. PROBLEMFÖRMULERING

Bakgrund

Det är medlemsstaterna som ansvarar för att säkerställa tillämpningen av EU-lagstiftningen om den jordbruksbaserade livsmedelskedjan och deras myndigheter som ska se till att de gällande kraven faktiskt tillämpas i hela EU. De kontrollerar då att aktörernas verksamhet och de varor som släpps ut på EU-marknaden (antingen EU-producerade eller importerade från tredjeländer) uppfyller gällande standarder och krav för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. Alla företag oavsett storlek omfattas av den offentliga kontrollen beroende på de risker olika typer av verksamhet kan medföra för säkerheten i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. De mindre företagen, inklusive mikroföretagen, utgör mer än hälften av det totala antalet aktörer i de flesta medlemsstater och kan innebära allvarliga risker trots att de bedriver verksamhet i mindre skala (som t.ex. i de senaste kriserna som gällde *E.Coli*).

Harmoniserade EU-bestämmelser för medlemsstaternas kontroll fastställs i förordning (EG) nr 882/2004 (nedan kallad *förordningen*) i syfte att skapa ett integrerat och enhetligt tillvägagångssätt för offentlig kontroll i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. I förordningen anges allmänna ramar för den offentliga kontrollen av **foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd**. Där finns också bestämmelser både om **organisationen** och om **finansieringen** av denna kontroll.

Trots ovanstående integrerade tillvägagångssätt har djurhälsokontrollerna (både av inhemska och importerade varor) och kontrollen av resthalter av veterinärmedicinska

läkemedel av historiska skäl hela tiden reglerats separat. Vissa sektorer med anknytning till den jordbruksbaserade livsmedelskedjan omfattades inte heller av förordningens tillämpningsområde, dvs. **växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter**. Särskilda bestämmelser utformades därför för dessa sektorer.

I förordningen har viktiga förbättringar införts när det gäller hur de behöriga myndigheterna organiserar och utför den offentliga kontrollen i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan, vilket lägger grunden till ett mer integrerat och övergripande tillvägagångssätt. Uppgifter som samlats in under de senaste fem åren (återkoppling från medlemsstaternas behöriga myndigheter och berörda parter och från revisioner som utförts av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor vid GD Hälsa- och konsumentfrågor har visat på vissa brister till följd av bristande tillämpning/genomförande av vissa principer eller mål och av det faktum att det integrerade tillvägagångssättet för offentlig kontroll bara till viss del har konsoliderats.

Översynen av förordningen ingår i ett paket som även omfattar tre andra grundliga översyner för att modernisera lagstiftningen om djurhälsa, växtskydd och växtförökningsmaterial¹. Översynen syftar därmed till att modernisera och integrera systemet för offentlig kontroll på ett sätt som också konsekvent åtföljer uppgraderingen av EU-politiken på dessa områden.

Problemformulering

Medlemsstaterna säkerställer en god tillämpning av den offentliga kontrollen i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan och framsteg har gjorts när det gäller att utnyttja de instrument för att säkerställa efterlevnaden som fastställts i förordningen. Det föreligger dock brister som beror på dels **utformningen av ramarna för den offentliga kontrollen**, dels **osäkerheten om tillgången till tillräckliga resurser för en adekvat finansiering av den offentliga kontrollen**.

Utformning av ramarna för den offentliga kontrollen

1. Huvudsyftet med förordningen att utforma ett integrerat och enhetligt tillvägagångssätt för offentlig kontroll har inte helt uppfyllts. EU-bestämmelserna om offentlig kontroll för de sektorer som inte omfattas av förordningens tillämpningsområde är inte helt anpassade till principerna och kraven i förordningen. Detta har lett till **inkonsekvenser** och **luckor i lagstiftningen**, eftersom det inom dessa sektorer saknas viktiga bestämmelser som säkerställer ansvar, ändamålsenlighet och effektivitet i tillsynsverksamheten (se t.ex. s. 7–8 i rapporten). De myndigheter som ansvarar för kontrollen följer därför olika tillvägagångssätt och arbetar under olika förutsättningar beroende på de specifika bestämmelser för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan vars tillämpning de ska säkerställa, utan att dessa skillnader är motiverade.

---

¹ De konsekvensbedömningar som åtföljer översynerna på djurhälso- och växtskyddsområdet har redan fått positiva yttranden från konsekvensbedömningsnämnden. Den konsekvensbedömning som åtföljer översynen av lagstiftningen om växtförökningsmaterial är under utarbetande.

2. Enligt förordningen ska den offentliga kontrollen vara **riskbaserad** så att kontrollverksamheten så effektivt som möjligt skyddar hälsan. För närvarande saknas ett sådant tillvägagångssätt på två områden, bland annat offentlig kontroll som utförs vid **gränsen av vissa varor som kommer från tredjeländer** och offentlig kontroll av **restsubstanser av veterinärmedicinska läkemedel** (se exempel på s. 8–9 i rapporten). Det främsta skälet till detta är att sådan kontroll föreskrivs i EU-bestämmelser som existerade innan förordningen trädde i kraft och som inte upphävdes genom den förordningen. Där fastställs inga mekanismer som beaktar den faktiska risk som en bestämd vara eller affärsverksamhet eller ett särskilt tredjeland kan medföra. Detta innebär att det i alla medlemsstater anslås medel till kontroll som inte motiveras av risken, vilket leder till ett betydande slöseri med offentliga medel (tid och pengar) som skulle kunna utnyttjas bättre där riskerna är högre. Den ineffektiva resursanvändningen leder också till onödigt belastning på aktörerna (tid, personal, utrustning och anläggningar som tas i anspråk för kontrollen).
3. Onödiga **administrativa bördor** läggs på medlemsstaternas behöriga myndigheter. Detta anses t.ex. vara fallet när medlemsstaterna är skyldiga att skicka sina årliga uppdateringar av övervakningsplaner för restsubstanser av veterinärmedicinska läkemedel till kommissionen för godkännande. På samma område är också de särskilda rapporteringsskyldigheterna överflödiga, eftersom de dubblar de allmänna rapporteringskraven i förordningen. Dessa bördor följer av skyldigheter som medlemsstaterna ålagts genom direktiv 96/23/EG.
4. Dessutom ställs det i förordningen krav på att de officiella laboratorierna ska vara ackrediterade i enlighet med standarden EN ISO/IEC 17025, samtidigt som den inte medger några tillfälliga lösningar i nödsituationer eller sådana fall då laboratorierna måste använda en ny metod som ännu inte ingår i ackrediteringen (se exemplen på s. 10 i rapporten). Det finns inte heller någon flexibilitet för små laboratorier för att utföra mycket grundläggande typer av tester (se exempel på s. 10 i rapporten).
5. I förordningen fastställs några viktiga principer och mekanismer som för närvarande efterlevs i olika utsträckning av medlemsstaternas behöriga myndigheter eller tillämpas enligt skilda metoder i medlemsstaterna. Det gäller särskilt begäran om administrativt samarbete i) mellan olika medlemsstater för tillsynsåtgärder som omfattar flera länder och ii) mellan hälso- och sjukvårdsmyndigheter och tullmyndigheter. Medlemsstaterna utnyttjar dock inte till fullo detta instrument och/eller stöter på problem med att förstå villkoren för att tillämpa detsamma (se exempel på s. 10 i rapporten). Ett annat krav som tillämpas på olika sätt i medlemsstaterna är de behöriga myndigheternas skyldighet att säkerställa en ”hög grad av öppenhet” i kontrollverksamheten i förhållande till aktörerna och allmänheten. Detta beror huvudsakligen på att det inte föreskrivs någon heltäckande vägledning i förordningen om hur samarbetet bör ske (t.ex. tidsplanering och informationsutbyte) och vilken information som ska göras tillgänglig för allmänheten. Dessutom har kommissionen inte befogenhet att fastställa närmare bestämmelser eller enhetliga genomförandebestämmelser.

Finansiering av den offentliga kontrollen

1. Medlemsstaterna uppmanas att se till att det finns tillräckliga finansiella medel för den offentliga kontrollen. Uppgifter från medlemsstaterna och från de revisioner som utförs av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor tyder dock på att medlemsstaterna har **stora problem** att avsätta tillräckliga resurser till kontrollen. I bilaga XV (sid. 132 i rapporten) anges några viktiga fall där EU:s inspektörer under de senaste fyra åren har rapporterat att de brister som konstaterats i kontrollverksamheten eller otillfredsställande eller otillräcklig kontroll beror på **bristande resurser** (se exemplet på s. 11 i rapporten). Dessa problem förvärras av den pågående ekonomiska och finansiella krisen. Det finns dessutom en risk för att ytterligare press på de offentliga finanserna och på de medel som gjorts tillgängliga för offentlig kontroll kan inverka negativt på medlemsstaternas möjligheter att genomföra en effektiv offentlig kontroll, och därmed även på den skyddsnivå som EU-lagstiftningen ger.

För att göra finansieringen av kontrollen mindre beroende av de offentliga finanserna fastställs i förordningen att medlemsstaterna för viss kontrollverksamhet (främst av kött, mjölk och fiskeriprodukter samt kontroller vid EU:s gränser) ska ta ut en **avgift av aktörerna (obligatorisk avgift) som ska täcka kostnaderna för kontrollen**. För annan kontrollverksamhet får medlemsstaterna välja om de vill ta ut en avgift av aktörerna.

Med de nuvarande obligatoriska avgifterna kan de behöriga myndigheterna dock inte täcka alla sina kostnader och därmed inte säkerställa något fortlöpande resursflöde för att finansiera kontrollverksamheten.

Den stora variationen i de belopp som varje medlemsstat får tillbaka för den offentliga kontrollen har dessutom medfört att företagen i EU anser att kostnaderna för den offentliga kontrollen inte är jämnt eller rättvist fördelade mellan aktörerna i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i EU. Aktörerna klagar också på att det nuvarande systemet inte i tillräcklig utsträckning belönar de företag som följer reglerna (och efterlyser en starkare koppling till ett *bonus/malus*-system).

2. När aktörerna är skyldiga att betala obligatoriska avgifter kan effekterna av sådana avgifter bli större för **mikroföretag** på grund av deras lägre omsättning/produktion. För närvarande finns det inget som tyder på att de obligatoriska avgifter som debiteras på grundval av de nuvarande bestämmelserna i själva verket har medfört några negativa eller oproportionerliga konsekvenser för mikroföretagen. Behovet av att möjliggöra för de myndigheter som ansvarar för kontrollen att kunna täcka sina kostnader så att de får tillräckliga resurser för den offentliga kontrollen bör dock balanseras och vägas mot behovet av att minska bördan för de allra minsta företagen i enlighet med kommissionens nya strategi *Att minska regelbördan för små och medelstora företag – Anpassning av EU:s regler till småföretagens behov*². I enlighet med denna strategi bör mikroföretagen i princip undantas från regelbördor, såvida det inte kan visas att det är nödvändigt och proportionerligt att de omfattas.

---

² KOM(2011) 803.

2. SUBSIDIARITETSANALYS

En harmoniserad EU-lagstiftning som reglerar organisationen och genomförandet av den offentliga kontrollen i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan är nödvändig för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i hela EU och en väl fungerande inre marknad. Denna utgångspunkt, som fortfarande är giltig, ligger till grund för de gällande bestämmelserna om offentlig kontroll. Eftersom de problem som konstaterats i denna översyn är kopplade till den nuvarande EU-lagstiftningens utformning kan medlemsstaterna själva inte ändra bestämmelserna. Det krävs ingripande av EU:s lagstiftare.

Mervärdet av en enda enhetlig uppsättning EU-bestämmelser som reglerar den offentliga kontrollen är i själva verket att det ger de nationella tillsynsorganen (och deras aktörer) de ramar inom vilka de behöriga myndigheterna kan förlita sig dels på att tillsynsåtgärder vidtas i andra medlemsstater, dels på att kontrollresultaten är reproducerbara samt vetenskapligt och tekniskt tillförlitliga. Det säkerställer också att de EU-standarder för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan som krävs för att den inre marknaden ska fungera tillämpas enhetligt och konsekvent sätt i olika medlemsstater och sektorer.

Ett effektivt EU-system för offentlig kontroll är viktigt både för EU:s export och import. EU:s möjligheter att exportera till tredjeländer bygger på uppfattningen av höga produktionsstandarder och det mervärde som varor från EU kan bevisas ha jämfört med varor som tillverkas utanför EU. Detta kan bara åstadkommas genom ett tillförlitligt och förtroendeingivande system för offentlig kontroll som garanterar att säkerheten och kvalitetsstandarderna i EU:s jordbruksbaserade livsmedelskedja efterlevs konsekvent och att handelspartnernas motsvarande förväntningar infrias. När det gäller import är det väsentligt att alla livsmedel på EU-marknaden är säkra. De kontroller som medlemsstaternas behöriga myndigheter gör av varor som förs in från tredjeländer säkerställer att detta ger tillräckliga garantier för att de uppfyller motsvarande säkerhetskrav.

När det gäller finansieringen av kontrollen säkerställer de gemensamma EU-bestämmelserna att de behöriga myndigheterna kan räkna med ett tillförlitligt flöde av resurser för att upprätthålla kontrollverksamheten på en nivå som motiveras av riskerna och behoven av att säkerställa efterlevnaden (t.ex. nivån av bristande efterlevnad). Bestämmelserna om avgifter säkerställer främst att företag som hanterar livsmedel/foder, och som drar direkt nytta av en effektiv utförd kontroll, bidrar till finansieringen av kontrollen så att den i så liten utsträckning som möjligt blir beroende av de offentliga finanserna. Det behövs gemensamma EU-bestämmelser även för att undvika diskriminerande behandling mellan aktörer som är etablerade i en medlemsstat där regeln om att användaren ska betala (dvs. betala avgifter) tillämpas och de aktörer som är etablerade i medlemsstater där så inte är fallet. Ett enhetligt tillvägagångssätt för att uppnå detta mål kan enbart säkerställas med gemensamma EU-bestämmelser.

EU bör inte vidta åtgärder som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen. I den här konsekvensbedömningen har många olika alternativ granskats, bl.a. att harmonisera avgiftsnivåerna mellan medlemsstaterna och att inte fastställa några regler för detta. I konsekvensbedömningen har man strävat efter att

utforma de mest proportionella lösningarna för att säkerställa ett tillräckligt och konstant flöde av resurser till offentlig kontroll, samtidigt som medlemsstaterna ges den tid och flexibilitet som krävs för att utforma sina interna regler och tillgodose särskilda förhållanden hos de egna företagen.

3. POLITISKA MÅL

De allmänna målen (som i stort sett sammanfaller med målen i fördraget) är följande:

1. Bidra till att främja en väl fungerande inre marknad.
2. Upprätthålla en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa och ett gott växt- och djurskydd samt förhindra att dessa mål undergrävs genom eventuell underlåtenhet att tillämpa EU-lagstiftningen.
3. Säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av EU-lagstiftningen.

De särskilda målen har fastställts i syfte att undanröja de särskilda hinder som konstaterats vid konsekvensbedömningen och som hindrar eller försvårar att de allmänna målen uppnås på detta område.

Tabell 1: Särskilda mål och deras koppling till problemen

	Problem	Särskilda mål
Utförningen av ramarna för den offentliga kontrollen	Inkonsekvenser, luckor och överlappningar i kontrollkraven	Säkerställa ett heltäckande och enhetligt tillvägagångssätt för offentlig kontroll i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan
	Inkonsekvent tillämpning av det riskbaserade tillvägagångssättet	Möjliggöra ett effektivt utnyttjande av nationella resurser för kontrollen
	Administrativ börda och oproportionerliga krav	Minska den administrativa bördan och undanröja onödiga krav
	Skiftande efterlevnad av de krav som rör samarbete och öppenhet	Förbättra öppenheten
		Främja samarbete mellan medlemsstaterna för att förbättra den offentliga kontrollen
Finansiering av den offentliga kontrollen	Svårigheter och ojämlikheter i finansieringen av den offentliga kontrollverksamheten	<ul style="list-style-type: none"> – Säkerställa tillgången till tillräckliga resurser – Säkerställa en jämlik och rättvis finansiering av den offentliga kontrollen – Förbättra insynen i systemet för finansiering av den offentliga kontrollen

4. ALTERNATIV

De tillgängliga alternativen analyserades i två etapper:

1. För det första övervägdes de potentiella konsekvenserna av två möjliga ändringar i förhållande till den nuvarande situationen, särskilt i syfte att

avreglera frågan om finansiering av den offentliga kontrollen (alternativ 1a) och att undanta mikroföretag från avgiftssystemet (alternativ 1b)³.

2. Resultatet av analysen enligt punkt 1 användes sedan för att utforma alternativen 2–4, i vilka följande delar kombineras: Utvidga förordningens tillämpningsområde så att det även omfattar de sektorer i livsmedelskedjan som nu inte ingår (dvs. växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter), ii) förbättra och förenkla lagstiftningen, iii) säkerställa full kostnadstäckning genom avgifter, iv) utvidga den kontrollverksamhet för vilken obligatoriska avgifter ska tas ut av aktörerna.

Utgångsscenario: Systemet för offentlig kontroll i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan är delvis integrerat och vissa sektorer omfattas inte av förordningens tillämpningsområde. Den offentliga kontrollen vid EU:s yttre gränser utförs på vissa varor som kommer från tredjeländer, och den offentliga kontrollen av rests substanser av veterinärmedicinska läkemedel är inte anpassad till det riskbaserade tillvägagångssättet. Detta kommer även fortsättningsvis att medföra kostnader som är möjliga att undvika (alltför sträng och icke riskbaserad kontroll). De inkonsekventa och ineffektiva åtgärder som vidtas av och i samarbete mellan de nationella myndigheterna beror på att det saknas enhetlig vägledning om hur det administrativa samarbetet ska gå till i praktiken och hur man uppnår en hög grad av öppenhet. Inga undantag föreskrivs från kravet på ackreditering av officiella laboratorier.

Avgifter är obligatoriska för ett begränsat antal kontroller. Medlemsstaterna kan välja att ta ut en standardiserad EU-avgift som fastställs i förordningen, vilken inte motsvarar den faktiska kostnaden för kontrollen. Detta medför en potentiell resursbrist och kan riskera att undergräva kontrollsystemets möjlighet att förhindra och begränsa hälsorisker i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan.

Alternativ 1a – Upphävande av EU-bestämmelserna om avgifter för kontrollen: Varje medlemsstat skulle själv få besluta om hur man finansierar den offentliga kontrollverksamheten, under förutsättning att man garanterar tillräckliga resurser för kontrollen. Det skulle kräva att **artiklarna 27–29** i förordningen **upphävs** och i synnerhet att de obligatoriska uppbördsavgifterna på vissa områden försvinner.

Alternativ 1b – Obligatoriskt undantag från avgifter för mikroföretag: Detta alternativ har valts ut mot bakgrund av kommissionens fortsatta ansträngningar för att främja mikroföretagens konkurrenskraft. Det skulle kräva en lämplig avgränsning av vilka aktörer som ska omfattas av obligatoriska avgifter, så att mikroföretagen utesluts.

Alternativ 2 – Rationalisering: Förbättra lagstiftningen genom att rationalisera bestämmelserna om **kontroll** vid EU:s yttre gränser av **vissa varor från tredjeländer** och om kontroll av **restsubstanser av veterinärmedicinska**

³

Även om både alternativ 1a och alternativ 1b teoretiskt sett skulle kunna kombineras med andra delar i alternativen 2–4 presenteras och bedöms de individuellt med hänsyn till betydelsen av de förändringar de kommer att innebära. Båda alternativen skulle i själva verket i hög grad förändra det nuvarande regelverket för finansieringen av de nationella kontrollsystemen och ifrågasätta etablerade principer i detta system. En kombination av alternativ 1a och alternativ 1b med andra delar av alternativen 2–4 skulle dessutom inte leda till några betydande fördelar och skulle därför inte i någon större utsträckning förändra kostnads-/nyttoanalysen av alternativen 2–4.

läkemedel samt **anpassa** bestämmelserna till **det riskbaserade tillvägagångssättet**. Det skulle införas en möjlighet att upprätta mekanismer för samordning av kontrollen med andra nationella myndigheter (vid gränserna och på andra platser) för att utnyttja **alla potentiella operativa synergieffekter**. Bestämmelserna om officiella **laboratorier** skulle **förenklas** och medge lämpliga undantag. Överflödiga eller obsoleta **lagstiftningar** skulle **upphävas**, så att **överlappningar och administrativa bördor** avlägsnas. **Kommissionen** skulle **få befogenhet** att genom delegerade akter eller genomförandeakter fastställa närmare bestämmelser för vissa krav där sådana bestämmelser behövs (t.ex. **administrativt samarbete** och **öppenhet**).

De obligatoriska avgifter som redan krävs skulle bibehållas och de nuvarande hindren för full kostnadstäckning (t.ex. EU-harmoniserad **standardavgifter**) skulle **undandröjas**. En **möjlighet** för medlemsstaterna att **undanta mikroföretag** skulle föreskrivas. En övergångsperiod på **två år** skulle föreskrivas för tillämpningen av ett system för full kostnadstäckning.

Alternativ 3 – Rationalisering och integrering: Som en utvidgning av alternativ 2 skulle alternativ 3 **utvidga förordningens tillämpningsområde** till att omfatta sektorer som för närvarande inte omfattas (växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter) och integrera den offentliga kontrollen fullt ut. När det gäller finansieringen av den offentliga kontrollen skulle offentlig kontroll som är kopplad till skyldigheter som rör **växtpass** och till **certifiering** av växtförökningsmaterial läggas till den verksamhet som täcks av **obligatoriska avgifter**⁴.

Alternativ 4 – Rationalisering, integrering och en bredare kostnadstäckning: Som en utvidgning av alternativ 3 skulle alternativ 4 **utvidga de obligatoriska inspektionsavgifterna** till all kontroll som livsmedels- och foderföretagarna utför och för vilken ett **registreringskrav** har fastställts i enlighet med bestämmelserna om **foder- och livsmedelssäkerhet**. En övergångsperiod på **tre år** skulle föreskrivas för tillämpningen av ett system för full kostnadstäckning med ett utvidgat tillämpningsområde.

Tabell 2: Sammanfattning av alternativen i analysen

	Förordningens tillämpningsområde	Lagstiftning	Kostnadstäckning	Obligatoriska avgifter
Utgångsscenario	partiellt (växtskydd, växtförökningsmaterial, animaliska biprodukter omfattas inte)	brister	partiell	partiella (kött, mjölk, fiskeriprodukter, import)
Alternativ 1a	ingen förändring	ingen förändring	nej (avreglering)	/
Alternativ 1b	ingen förändring	ingen förändring	ingen förändring	undantag för mikroföretag
Alternativ 2	ingen förändring	förbättring	fullständig	ingen förändring
Alternativ 3	utvidgat till växtskydd och växtförökningsmaterial	förbättring	fullständig	växtskydd och växtförökningsmaterial läggs till

⁴ Detta skulle göras för att beakta det bästa alternativ som valdes ut i samband med de konsekvensbedömningar som åtföljer översynen av bestämmelserna om växtskydd och växtförökningsmaterial.

Alternativ 4	utvidgat till växtskydd och växtförökningsmaterial	förbättring	fullständig	alla registrerade livsmedels- och foderföretagare
---------------------	--	-------------	-------------	---

5. KONSEKVENSBEDÖMNING

I konsekvensbedömningen granskas de olika alternativens sannolika sociala, ekonomiska och miljörelaterade konsekvenser – både direkta och indirekta. Varje alternativ har bedömts i förhållande till det teoretiska utgångsscenarioet (ingen förändring). De konsekvenser som beskrivs är därför sådana som tillkommer i förhållande till den nuvarande situationen. De ekonomiska konsekvenserna bedöms på grundval av följande kriterier: *konkurrenskraft, innovation, hållbarhet, förenkling* och *minskade administrativa bördor*. Lika viktiga för analysen är de sociala konsekvenserna (särskilt *säkerhet*, men även *redovisningsansvar*). I bedömningen av varje alternativs miljö- och sysselsättningseffekter framkom inga större konsekvenser (vare sig negativa eller positiva).

Alternativ 1a – Upphävande av EU-bestämmelserna om avgifter för kontrollen

Upphävandet av gällande EU-bestämmelser om inspektionsavgifter kommer sannolikt att leda till ökade skillnader mellan de nationella tillvägagångssätten och till en eventuell inskränkning av de resurser som avsätts till kontrollen.

Även om effekterna på de resurser som faktiskt avsätts skulle bero på varje enskild medlemsstats politiska val och därmed inte helt kan förutses och analyseras, är det osannolikt att man kommer att kunna lösa de problem som konstaterats med det nuvarande avgiftssystemet, t.ex. bristen på en tillräcklig kostnadstäckning och kontrollernas beroende av finanspolitiken. Mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska krisen kan problemen komma att förvärras om medlemsstaternas beslut leder till att de resurser som ställs till förfogande för de nationella kontrollsystemen minskar. Detta skulle i sin tur leda till att de behöriga myndigheterna får det svårare att upprätthålla en effektiv tillsyn av efterlevnaden av säkerhetskraven i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan och att förhindra och lösa omfattande kriser.

Ett upphävande av EU-bestämmelserna skulle leda till en mer komplex lagstiftning, eftersom skillnader i nationella bestämmelser om finansiering av kontrollerna sannolikt skulle öka. Om aktörer i en medlemsstat debiteras avgifter för kontrollen, medan konkurrenter i en annan medlemsstat inte debiteras avgifter skulle detta kunna leda till en snedvriden konkurrens som får negativa konsekvenser för den inre marknaden.

Alternativ 1b – Obligatoriskt undantag från avgifter för mikroföretag

Det obligatoriska undantaget från avgifterna för mikroföretag skulle tillsammans med en minskning av den ekonomiska bördan för dessa företag undergräva målet att säkerställa ett långsiktigt bärkraftigt kontrollsystem och därmed säkerheten i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan.

I 16 av de 23 medlemsstater för vilka uppgifter finns tillgängliga utgör mikroföretagen mer än hälften av alla företag, och i nio EU-länder (Österrike, Belgien, Cypern, Finland, Italien, Nederländerna, Polen, Sverige och Slovenien)

utgör de två tredjedelar eller mer av samtliga företag. Ett undantag från avgifterna för mikroföretag kommer, i de fall där de utgör en överväldigande majoritet av företag som omfattas av avgifter, att innebära allvarliga negativa följder när det gäller andelen av kostnaderna som den behöriga myndigheten kan få täckta. Målet att säkerställa en hållbar finansiering av kontrollen genom full kostnadstäckning skulle undergrävas, eftersom alla aktörer fortfarande skulle behöva genomgå kontroller i intervaller som bestäms av risken.

De behöriga myndigheternas intäktsförlust till följd av undantaget skulle kunna kompenseras genom överföringar från den allmänna budgeten, men detta skulle innebära att kontrollverksamheten förblir starkt beroende av offentliga medel. Det skulle därmed skapa en situation som, särskilt i kristider och vid budgettätstramningar, präglas av ekonomisk osäkerhet som inte kan förenas med målet att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och riskbaserad kontrollverksamhet i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. Lägre intäkter för behöriga myndigheter skulle leda till färre kontroller, ökad sannolikhet för bristande efterlevnad av EU-lagstiftningen för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan samt till att säkerheten i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan äventyras genom en ökad risk för livsmedelskriser.

Om de intäkter som bortfaller däremot kompenseras genom högre avgifter för större företag skulle det obligatoriska undantaget från avgifterna för mikroföretagen å andra sidan leda till att större aktörer behandlas orättvist och att konkurrensen kan komma att snedvridas.

Mot bakgrund av ovanstående analys, som fullt ut stöds av de behöriga myndigheter och företrädare för näringslivet som rådfrågats, anses det att ett automatisk undantag för mikroföretag (eller små och medelstora företag i allmänhet) från avgifterna kan undergräva målet att säkerställa de nationella kontrollsystemens hållbarhet och leda till snedvridning av konkurrensen⁵. I nedanstående alternativ ersätts därför undantaget från avgifterna för mikroföretag av en mekanism som åtgärdar dessa brister.

Alternativ 2 – Rationalisering

Ökad effektivitet genom en riskbaserad användning av resurserna för kontrollen och utnyttjande av särskilda budgetmedel som minskar trycket på de nationella statsfinanserna gör det möjligt att göra framsteg i riktning mot huvudmålet att upprätthålla en effektiv kontroll och säkerhet i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. Medlemsstaterna kan helt eller delvis undanta mikroföretagen från avgifterna i överensstämmelse med reglerna för statligt stöd.

Alternativ 2 skulle möjliggöra en fullständig tillämpning av det **riskbaserade tillvägagångssättet** för offentlig kontroll inom de sektorer där medlemsstaternas behöriga myndigheter för närvarande inte kan anpassa sina kontroller till de faktiska riskerna (dvs. offentliga kontroller vid EU:s yttre gränser för vissa varor från

---

⁵ Denna slutsats gäller även i de fall där obligatoriska avgifter tas ut av alla registrerade livsmedels- och foderföretagare (alternativ 4), eftersom andelen mikroföretag på de olika områdena i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan alltid är mycket stor (uppgifter som offentliggjordes i april 2012 av Fooddrinkeurope visar att 79 % av aktörerna i livsmedels- och dryckesindustrin är mikroföretag).

tredjeländer och offentliga kontroller av rests substanser av veterinärmedicinska läkemedel). Detta skulle leda till en bättre fördelning av resurserna för kontrollen, och därmed till ett effektivare kontrollsystem. Om de nationella myndigheterna får möjlighet att inrikta sin kontrollverksamhet på de områden där den bristande efterlevnaden och riskerna är mer omfattande skulle detta dessutom minska bördan när det gäller offentlig kontroll av företag som följer bestämmelserna, vilket skulle ge positiva effekter på konkurrenskraften.

Fördelarna i form av ökad effektivitet och konkurrenskraft skulle emellertid bara vara partiella, eftersom växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter inte omfattas av förordningens tillämpningsområde. Den bästa fördelningen av resurserna för kontrollen kan i själva verket endast uppnås genom att man ser till att de behöriga myndigheterna gör en riskprioritering av alla sektorer i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan, inklusive de sektorer som anges ovan. Detta förhindras av den nuvarande splittrade lagstiftningen om offentlig kontroll.

När det gäller finansieringen av den offentliga kontrollen skulle kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa full kostnadstäckning för kontrollen genom obligatoriska avgifter innebära ett mer fortlöpande flöde av ekonomiska resurser genom dessa avgifter och samtidigt minska belastningen på de nationella statsfinanserna.

I de flesta medlemsstater täcks kostnaderna för kontrollen enbart delvis genom avgifter. Täckningsgraden varierar från 20 % till över 80 %. I åtta medlemsstater täcks dessutom alla kostnader. Om full kostnadstäckning införs skulle detta i vissa fall innebära att en ytterligare del av kostnaderna för kontrollen skulle överföras på och fördelas mellan aktörerna i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. Den ökade omfattningen av obligatoriska avgifter, som skulle variera beroende på den nuvarande graden av kostnadstäckning, förväntas inte utgöra någon stor extrabörda för aktörerna, inte ens inom de sektorer där kostnaderna för kontrollen påverkar aktörernas totala produktionskostnader i störst omfattning, dvs. köttbesiktning. Med utgångspunkt i uppgifterna i ruta 6 på s. 31 kan man uppskatta att, beroende på den nuvarande graden av kostnadstäckning i medlemsstaterna, ytterligare avgifter som motsvarar ca 0,2–0,8 % av det årliga produktionsvärdet för en typisk aktör skulle tillkomma. I gengäld skulle detta garantera ca 0,9–3,4 miljarder euro i nya medel per år för den offentliga kontrollen i medlemsstaterna⁶.

Genom att de standardiserade EU-avgifterna avskaffas och det ställs krav på att alla avgifter ska vara kostnadsbaserade skulle alternativ 2 innebära att alla aktörer som ska betala obligatoriska avgifter behandlas lika. De nya bestämmelserna kommer att säkerställa att medlemsstaterna kan utnyttja mekanismen för finansieringen av kontrollen för att belöna högpresterande företag med låga risker, även när schablonavgifter tillämpas för alla aktörer, oavsett om de faktiskt inspekteras under referensperioden (genom att de får betala en lägre avgift än den som tillämpas för aktörer som inte följer bestämmelserna).

---

⁶ Sektorspecifikt produktionsvärde på 400 miljarder euro/år. Antal företag: 60 000 (Eurostat 2008). Den genomsnittliga årliga inspektionsavgiften per aktör med full kostnadstäckning motsvarar ca 80 000 euro/år (uppgifter från industrin).

Kravet på att samtliga avgifter ska beräknas på grundval av kostnader förväntas medföra en begränsad ytterligare administrativ börda för de medlemsstater som för närvarande inte fastställer avgifterna på grundval av de kostnader som uppstår, eftersom de kan behöva ändra sina administrativa rutiner. Även om de flesta medlemsstater täcker åtminstone en del av sina faktiska kostnader genom obligatoriska avgifter kan ett helt kostnadsbaserat system kräva att de befintliga systemen justeras. De extra kostnaderna **förväntas bli överkomliga för statsfinanserna**. Enligt uppskattningar som gjorts av två medlemsstater skulle kostnaderna ligga **mellan några tusen euro per år** i tid motsvarande heltidsekvivalenter som används för att samla in och sammanställa uppgifter för beräkningen och **upp till högre belopp (0,5 miljoner som en engångskostnad)** om en särskild it-lösning som kan registrera tid och resurser som använts för varje inspektion införs (se fält 6 på s. 31 i denna rapport). I alternativ 2 beaktas dessa justeringsbehov genom att medlemsstaterna får två år på sig att anpassa sina administrativa system till den nya kostnads-/avgiftsmodell.

Alternativ 2 skulle innebära ett ökat redovisningsansvar för kontrollverksamheten genom att det skapas en starkare koppling mellan kostnader och avgifter genom ökad insyn i avgiftsmekanismerna (aktörerna skulle tydligt kunna se för vad de betalar avgifter och hur avgifterna förhåller sig till de behöriga myndigheternas kostnader). Den ökade tydligheten skulle bli en drivkraft för effektivisering av de offentliga kontrollsystemen och samtidigt möjliggöra en bättre övervakning av tillämpningen för kommissionen. Den ökade insynen skulle vidare bidra till att uppnå målet att säkerställa att intäkterna från avgifterna inte otillbörligt används till något annat än till vad de är avsedda för (kompensera kostnaderna för kontrollen).

Medlemsstaternas möjlighet att mildra effekterna av den fullständiga kostnadstäckningen för mikroföretagen genom att delvis eller helt undanta dem från betalningen av avgifterna, under förutsättning att motsvarande belopp överförs från den allmänna budgeten till den behöriga myndigheten, berövar inte den behöriga myndigheten de resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina kontrolluppgifter.

Alternativ 3 – Rationalisering och integrering

Ett fullt integrerat system för kontroll i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan skulle maximera effektiviteten när det gäller att säkerställa efterlevnaden genom förenkling och synergieffekter och samtidigt bidra till att målen för lagstiftningen om den jordbruksbaserade livsmedelskedjan uppnås. Medlemsstaterna kan helt eller delvis undanta mikroföretagen från avgifter, under förutsättning att de överför motsvarande belopp till den behöriga myndigheten från den allmänna budgeten.

Utöver de effekter som belysts i alternativ 2 genom att förordningens tillämpningsområde utvidgas till att även omfatta växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter skulle alternativ 3 också garantera ett harmoniserat tillvägagångssätt för offentlig kontroll i hela den jordbruksbaserade livsmedelskedjan samtidigt som hänsyn vid behov tas till särskilda förhållanden inom varje sektor. Detta övergripande system skulle bli mer konsekvent och tillförlitligt, eftersom samma mekanismer och uppgifter skulle gälla inom alla sektorer.

De initiala kostnaderna för den nya ackrediteringsskyldigheten för växtskyddslaboratorier kommer att bäras av EU (se bilaga XIX, s. 194). Dessutom

föreskrivs en övergångsperiod på fem år för att underlätta ett smidigt införande av den nya skyldigheten.

Alternativ 4 – Rationalisering, integrering och en bredare kostnadstäckning

Genom ett mer omfattande uttag av obligatoriska avgifter för viktig verksamhet i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan skulle detta alternativ öka kontrollsystemets långsiktiga bärkraft som helhet och minska dess allmänna beroende av budgetbeslut. Det säkerställer också ett mer rättvist tillvägagångssätt när det gäller inspektionsavgifter genom att det undanröjer de uppfattade orättvisorna i det nuvarande systemet, som bara kräver att vissa kategorier av aktörer ska betala avgifter. Medlemsstaterna kan helt eller delvis undanta mikroföretagen från avgifter, under förutsättning att de överför motsvarande belopp till den behöriga myndigheten från den allmänna budgeten.

Den traditionella begränsningen av obligatoriska avgifter till (huvudsakligen) kött- och mjölksektorerna och kontroll av animaliska produkter vid gränsen har blivit allt svårare att motivera, vilket också är en källa till uppfattade orättvisor mellan aktörerna. Med förordningen och kravet på att den behöriga myndigheten ska göra en riskbedömning samt planera och utföra kontroller i hela den jordbruksbaserade livsmedelskedjan bortfaller argumentet att bara dessa sektorer ska betala avgifter. Alternativ 4 garanterar att obligatoriska avgifter även tas ut på viktiga områden i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan, där livsmedels- och foderföretagare drar direkt nytta av en effektiv offentlig kontroll, eftersom den hjälper dem att tillhandahålla säkra livsmedel och foder på marknaden. Genom att det ställs krav på kostnadstäckning för all kontrollverksamhet som inriktas på att garantera säkra livsmedel och foder, säkerställs de positiva effekterna av alternativ 2 i fråga om kontrollverksamhetens ökade hållbarhet på bredare front.

De ekonomiska konsekvenserna för varje medlemsstat och för aktörerna skulle bero på huruvida (och i vilken utsträckning) medlemsstaterna redan tar ut avgifter från sektorer som inte omfattas av obligatoriska avgifter. Tillgängliga uppgifter från medlemsstater som tar ut sådana avgifter tyder på att beloppen varierar beroende på företagets storlek/omsättning och att de motsvarar **en försumbar del av produktionskostnaderna**. De årliga avgifter som tas ut, oavsett om en inspektion faktiskt utförs eller inte under året, kan **variera från små belopp (84,5 euro/år för de minsta restaurangerna i Belgien) till högre belopp, men ändå inga betydande belopp (1,500 euro/år för de största industriella bagerierna i Italien)**.

I medlemsstater där den faktiska kostnaden för varje inspektion debiteras varierar beloppen med hänsyn till timkostnaden för kontrollverksamheten. Hur ofta offentliga kontroller utförs beror bland annat på risken, aktörens tidigare efterlevnad av bestämmelserna och hur tillförlitliga deras egna kontroller är. Frekvensen varierar också från sektor till sektor och verksamhetskategori. Ett **typiskt exempel** är en livsmedelshandlare som varje år kontrolleras av en inspektör som utför kontrollerna under en och en halv timme och lägger ner lika mycket tid på kontorsarbete för att förbereda inspektionen och rapportera från den. **En sådan hypotetisk kontroll skulle** på grundval av den tid som använts för kontrollen **kosta omkring 50 euro/år i Polen och 150 euro/år i Italien**. Inspektioner på en restaurang skulle ha en liknande frekvensen, men skulle ta längre tid och kosta 30–40 % mer (65 euro/år i Polen och upp till 210 euro/år i Italien). Sammantaget skulle detta kunna garantera mellan

2,3 miljarder euro – och flera gånger högre belopp (upp till 37 miljarder euro i det hypotetiska fallet att alla aktörer fick betala de belopp som för närvarande debiteras de största livsmedelsföretagen, dvs. ca 1 500 euro⁷.

Liksom alternativ 2 skulle även alternativ 4 medföra begränsade extra administrativa bördor för de behöriga myndigheterna för att upprätta ett system för avgiftsuppbörd, i en omfattning som sannolikt kan jämföras med alternativ 2 och med en marginell ökning genom att dessa beräkningar tillämpas mer allmänt. Dessa kostnader skulle minska med tiden när mekanismerna för avgiftsuppbörden rationaliseras och effektiviseras. Medlemsstaterna skulle medges en övergångsperiod på tre år.

---

⁷ Kombinerade nya avgifter för sektorer som för närvarande omfattas av obligatoriska avgifter (dvs. tilläggsavgifter i köttsektorn enligt alternativ 2) och de avgifter som ska tas ut för första gången enligt alternativ 4. Antal företag: 25 miljoner (Eurostat 2008). Typiskt avgiftsintervall enligt alternativ 4: 85–1 500 euro (se ovan).

6. JÄMFÖRELSE AV ALTERNATIVEN

Tabell 3: Alternativen jämförda med målen

Allmänna mål	Alternativ 1a	Alternativ 1b	Alternativ 2	Alternativ 3	Alternativ 4
Bidra till att främja en väl fungerande inre marknad	(--) Skillnader mellan medlemsstaterna som kan öka och påverka konkurrensen	(0)	(+) Snedvridningar beroende på skillnader i praxis (avgifter) undanröjs (i de fall där obligatoriska avgifter nu tillämpas)	(++) Samma som i alternativ 2, plus att enhetliga bestämmelser om offentlig kontroll skulle gälla på <u>alla</u> områden i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan	(+++) Samma som i alternativ 3, plus att snedvridningar kopplade till avgifter undanröjs även på de nya områden som omfattas av obligatoriska avgifter
Upprätthålla en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa och ett gott växt- och djurskydd samt förhindra att dessa mål undergrävs genom eventuell underlåtenhet att tillämpa EU-lagstiftningen	(-) Eventuell inskränkt kontroll och kapacitet att vidta åtgärder mot risker	(0)	(+) En mer riskbaserad kontroll skulle leda till ökad effektivitet och kapacitet att vidta åtgärder mot risker	(++) Kontrollernas effektivitet maximeras och riskerna för ett bristfälligt skydd minskas	(++) Samma som i alternativ 3
Säkerställa en korrekt och enhetlig tillämpning av EU-lagstiftningen	(-) Eventuellt bristfälligt säkerställande av efterlevnaden av lagstiftningen om resurserna minskar	(0)	(+) Tydligare förteckning över verksamhet som ska avgiftsbeläggas och förteckning över kostnader. Bara kostnadsbaserade avgifter	(++) Samma krav och uppgifter inom <u>alla</u> sektorer i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan	(++) Samma som i alternativ 3
Säkerställa ett heltäckande och enhetligt tillvägagångssätt för offentlig kontroll i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan	(0)	(0)	(+) Konsekvent tillämpning av den riskbaserade principen	(++) Samma uppgifter och mekanismer gäller inom alla sektorer	(++) Samma som i alternativ 3
Möjliggöra ett effektivare utnyttjande av nationella resurser för kontrollen	(0)	(0)	(+) Fullständigt riskbaserat tillvägagångssätt	(++) Inbegripandet av alla områden i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan skulle möjliggöra en sektorsövergripande riskprioritering	(++) Samma som i alternativ 3
Minska den administrativa bördan och undanröja onödiga krav	(0) Bortfall av administrativ börda kopplad till EU-bestämmelserna om avgifter, men medlemsstaterna skulle administrera sina egna system	(0)	(+) Onödiga planer och rapporter bortfaller	(+) Samma som i alternativ 2	(+) Samma som i alternativ 2
Främja samarbete mellan medlemsstaterna för att förbättra den offentliga kontrollen	(0)	(0)	(+) Bestämmelser om administrativt samarbete kan antas och synergieffekter uppnås (IAS)	(++) Synergieffekter är också möjliga med områdena för växtskydd, växtförökningsmaterial	(++) Samma som i alternativ 3
Säkerställa tillgången till tillräckliga resurser	(-) Tillräcklig finansiering kommer att bero på budgetbeslut. Den bristande kostnadstäckningen kan komma att förvärras i kristider	(- -) Otillräcklig finansiering, eftersom mikroföretag inte betalar avgifter	(++) Beroende av nationella statsfinanser och press på budgettätstramningar, eftersom kostnaderna skulle täckas med avgifter.	(++) Samma som i alternativ 2	(+++) Samma som i alternativ 2, men mer omfattande

Säkerställa en jämlik och rättvis finansiering av den offentliga kontrollen	(-) Inga rättvisa villkor garanteras eftersom avgiftsuppbörden sannolikt kommer att variera	(-) Inga rättvisa villkor garanteras eftersom mikroföretag en gynnas	(+) Alla aktörer som betalar obligatoriska avgifter skulle betala de faktiska kostnaderna för kontrollerna	(+) Samma som i alternativ 2	(++) Samma som i alternativ 2, plus att alla aktörer som gagnas mest av kontroller skulle få betala avgifter
Förbättra insynen, inklusive i systemet för finansiering av den offentliga kontrollen	(0)		(++) Kraven på stor öppenhet kan anges närmare. Ökad insyn i avgiftsmekanismen	(++) Samma som i alternativ 2	(++) Samma som i alternativ 2

		Alternativ 1a: Avreglering av avgifterna	Alternativ 1b: Undantag för mikroforet ag	Alternativ 2: Rationalisering		Alternativ 3: Rationalisering och integrering ⁸		Alternativ 4: Rationalisering, integrering och bredare kostnadstäckning	
		Åtgärd	Euro	Åtgärd	Euro	Åtgärd	Euro	Åtgärd	Euro
Medlem statens behörig a myndig het	Kostna d	Kommer att bero på varje medlemsstats beslut om huruvida avgifter ska tas ut för den offentliga kontrollen (1a) och huruvida kostnaderna för kontroll av mikroforetag ska tas ut från andra foretag samt på procentsatsen för den senare (1b)	Upprättande och drift av ett rapporteringssystem för beräkning och debitering av avgifter	0,5 miljoner euro som engångsbelopp + 2 000 euro/år (per medlemsstat)	Samma (som i alternativ 2 + växtskydd och växtförökningsmaterial)	Samma	Samma	Samma som i alternativ 2 och 3	Samma
	Nytta			Stabil finansiering på områden som redan debiteras avgifter, dvs. köttsektorn (tillägg upp till den procentsatsen av kostnaderna som redan tas ut för att uppnå full kostnadstäckning)					
Företag are	Kostna d	Kommer att bero på varje medlemsstats beslut om huruvida avgifter ska tas ut för den offentliga kontrollen (1a) och huruvida kostnaderna för kontroll av mikroforetag ska tas ut från andra foretag samt på procentsatsen för den senare (1b)	Tillägg till befintliga avgifter (köttsektorn) för att nå full kostnadstäckning	Beror på den procentsatsen av kostnaderna som medlemsstaten kan täcka. Ca 0,9–3,4 miljarder euro i nya avgifter (i alla EU:s medlemsstater) (ca 0,2–0,8 % av det	Samma (som i alternativ 2 + växtskydd och växtförökningsmaterial)	Samma	Nya kostnader för aktörer som för närvarande inte debiteras avgifter (utom köttsektorn) + tillägg enligt alternativ	Ca totalt nya avgifter: 2,3–37 miljarder euro/år i alla EU:s medlemss tater + 0,9–3,4 miljarder euro/år	

⁸ I alternativ 3 hänförs sig kostnaden/nyttan till integreringen av växtskydd, växtförökningsmaterial och animaliska biprodukter i tillämpningsområdet, vars konsekvenser har granskats i de särskilda konsekvensbedömningar som gjorts för dessa sektorer och som inte ingår här.

⁹ Sektorns produktionsvärde: 400 miljarder euro/år (GD Näringsliv). Antal foretag: 60 000 (Eurostat 2008). Genomsnittlig årlig inspektionsavgift per aktör med full kostnadstäckning: ca 80 000 euro/år (bilaga XI i Ia).

¹⁰ De flesta aktörer i enskilda medlemsstater debiteras för närvarande 30–80 % av inspektionsavgifterna. Vissa betalar dock 100 %.

¹¹ Nya avgifter för de sektorer som ska debiteras för första gången enligt alternativ 4. Dessa uppgifter motsvarar de två ytterlighetshypoteserna om alla aktörer debiteras enligt de procentsatser som nu tillämpas för de minsta respektive de största foretagen. Antal aktörer som för närvarande inte omfattas av avgifter: 25 miljoner (Eurostat 2008).

				årliga produktionsvärdet inom köttsektorn ¹²⁾			2	
	Nytta		Riskbaserat tillvägagångssätt för veterinärmedicinska kontroller	EU-omfattande besparing på 12,4–98,5 miljarder euro/år (täcks av avgifter)	Samma	Samma	Samma som i alternativ 2 och 3	Samma

¹²⁾ Baserat på den brittiska industrins uppskattningar.

Rekommenderat alternativ

Alternativ 4 anses vara det bästa sättet att uppnå målen (se sammanfattning i tabellen ovan). En fullständig integrering av alla sektorer i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan i en enda lagstiftning medför begränsade kostnader och utgör samtidigt den bästa lösningen för att garantera förenkling, tydlighet, enhetlighet och minskade administrativa bördor. När det gäller finansieringen av kontrollerna bibehålls genom **alternativ 4** de nationella kontrollsystemens långsiktiga hållbarhet genom att de blir mindre beroende av de offentliga finanserna samtidigt som det minskar risken för att den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen påverkar de resurser som är tillgängliga för kontrollen. De begränsade extrakostnaderna för aktörerna kompenseras genom effektivare kontroller, mekanismer som belönar efterlevnad av bestämmelserna och ett ökat redovisningsansvar för kontrollerna.

7. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Översynen av EU-lagstiftningen om offentlig kontroll i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan syftar till att öka systemets effektivitet och samstämmighet och till att garantera dess långsiktiga bärkraft. Oavsett vilket alternativ som väljs anses det att de gällande bestämmelserna kommer att förtydligas och bli enklare att tillämpa för medlemsstaternas behöriga myndigheter. För att bedöma utfallet av de åtgärder som vidtas har följande centrala framstegsindikatorer fastställts i enlighet med den politiska åtgärdens operativa mål:

Operativa mål	Indikatorer
Upprätta en enda och förenklad lagstiftning för offentlig kontroll	<ul style="list-style-type: none"> – Antal framställningar om rättslig tolkning som tas emot av kommissionen – Antal EU-rättsakter som gäller för offentlig kontroll per sektor/produkt – Rapporterad förändring i den genomsnittliga administrativa börda som redovisas för näringslivet och medlemsstaterna
Alla kontroller, inbegripet gränskontroller, är riskbaserade	Undersökning i medlemsstaterna om huruvida de resurser som frigörs genom denna översyn används för att utföra kontroller på områden med en högre risk
Öka antalet gränsöverskridande tillsynsärenden som löses genom administrativt bistånd och samarbete	<ul style="list-style-type: none"> – Antal kontakter som tas genom de kontaktpunkter för administrativt samarbete som föreskrivs i artikel 35 i förordningen – Antal klagomål från näringsidkare som tyder på att medlemsstaterna inte har samordnat sina undersökningar i gränsöverskridande ärenden som rör bristande efterlevnad av bestämmelserna
Öka antalet formaliserade instrument mellan de behöriga myndigheterna och tullmyndigheterna för utförandet av den offentliga kontrollen	Antal formaliserade avtal mellan olika behöriga myndigheter och andra myndigheter, inklusive tullmyndigheter
Minska förekomsten av otillfredsställande resultat av tillsynsåtgärder i rapporter från kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor som beror på bristande resurser	Utvecklingen av antalet rapporter från kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor som tyder på bristande resurser i medlemsstaterna